

PARASHAT HAAG SHAVU'OT (FESTIVAL OF WEEKS)

Shemot (Exodus) 19:1-20:22, VaYikra (Leviticus) 23:15-21, BaMidbar (Numbers) 28:26-31, D'varim (Deuteronomy) 16:9-12, D'varim (Deuteronomy) 26:1-19 | Ma'asei HaShlikhim (Acts [of] The Apostles) 2:1-47.

TORAH | BRIT HAADASHAH

TORAH

Shemot Chapter 19

1 In the third khodesh after B'nei Yisra'el had gone forth out of the land of Mitzrayim, the same day they came into the wilderness of Sinai. 2 And when they were departed from Refidim, and came to the wilderness of Sinai, they encamped in the wilderness; and there Yisra'el encamped before the mount. 3 And Moshe went up unto Elohim, and יהוה called unto him out of the mountain, saying, "Thus shall you say to Beit Ya'akov, and tell B'nei Yisra'el, 4 'You have seen what I did unto Mitzrayim, and how I bore you on eagles' wings, and brought you unto Myself. 5 Now therefore, if you will hearken unto My voice indeed, and keep My Brit, then you shall be My own treasure from among all peoples; for all the earth is Mine; 6 and you shall be unto Me a Mamleket of Kohanim, and a kadosh nation." These are the words which you shall speak unto B'nei Yisra'el." 7 And Moshe came and called for the elders of the people, and set before them all these words which יהוה commanded him. 8 And all the people answered together, and said, "All that יהוה has spoken, we will do." And Moshe reported the

שמות פרק יט

א בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני.
ב ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר.
ג ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל.
ד אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי.
ה ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ.
ו ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל.
ז ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה.
ח ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישוב משה את דברי העם אל יהוה.
ט ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך

words of the people unto יהוה . And9 יהוה said unto Moshe, "Lo, I come unto you in a thick cloud, that the people may hear when I speak with you, and may also believe you forever." And Moshe told the words of the people unto יהוה . And10 יהוה said unto Moshe, "Go unto the people, and consecrate them today and tomorrow, and let them wash their garments, 11 and be ready against the third day; for the third day יהוה will come down in the sight of all the people upon Har Sinai. 12 And you shall set bounds unto the people round about, saying, 'Take heed to yourselves, that you go not up into the mount, or touch the border of it; whoever touches the mount shall be surely put to death; 13 no hand shall touch him, but he shall surely be stoned, or shot through; whether it is beast or man, it shall not live; when the yovel sounds long, they shall come up to the mount'."

14 And Moshe went down from the mount unto the people, and consecrated the people; and they washed their garments. 15 And he said unto the people, "Be ready against the third day; come not near a woman."

16 And it came to pass on the third day, when it was morning, that there were thunders and lightnings and a thick cloud upon the mount, and the voice of a shofar exceedingly loud; and all the people that were in the camp trembled. 17 And Moshe brought forth the people out of the camp to meet Elohim; and they stood at the nether part of the mount. 18 Now Har Sinai was altogether as smoke, because יהוה descended upon it in fire; and the smoke thereof ascended as the smoke of a furnace, and the whole mount quaked greatly. 19 And when the voice of the shofar waxed louder and louder, Moshe spoke, and Elohim answered him by a voice. 20 And יהוה came down upon Har Sinai, to the top of the mount; and יהוה called Moshe to the top of the mount; and Moshe went up. 21 And יהוה said unto Moshe, "Go down, charge the people, lest they break through unto יהוה to gaze, and many of them perish. 22 And let the Kohanim also, that come near to יהוה , hallow themselves, lest יהוה breaks forth upon them." 23 And Moshe said unto יהוה , "The people cannot come up to Har Sinai; for you did charge us, saying, 'Set bounds about the mount, and hallow it'." 24 And יהוה said unto him, "Go, get down, and you shall come up, you, and Aharon with you; but let not the Kohanim and the

בָּעֵב הָעֲנַן בְּעָבוֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרֵי עֲמֹד וְגַם בְּךָ יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם וַיֵּגֵד מֹשֶׁה אֶת דְּבָרֵי הָעָם אֶל יְהוָה .

י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵךְ אֶל הָעָם וְקִדְשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר וְכִבְּסוּ שְׂמֹלֹתֵם .

יא וְהָיוּ נֹכְנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָל הָעָם עַל הַר סִינַי .

יב וְהִגַּבְלֹתָ אֶת הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בְּהָר וּנְגַע בְּקִצְהוּ כָּל הַנֶּגַע בְּהָר מוֹת יוֹמָת .

יג לֹא תִגַּע בּוֹ יָד כִּי סָקוֹל יִסְקַל אוֹ יָרֵה יִיָּרֶה אִם בְּהֵמָה אִם אִישׁ לֹא יַחֲיֶה בְּמִשְׁךְ הַיָּבֵל הַמָּה יַעֲלוּ בְּהָר .

יד וַיֵּרֵד מֹשֶׁה מִן הַהָר אֶל הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת הָעָם וַיְכַבְּסוּ שְׂמֹלֹתֵם .

טו וַיֹּאמֶר אֶל הָעָם הָיוּ נֹכְנִים לְשִׁלְשֶׁת יָמִים אֶל תִּגְשׁוּ אֶל אִשָּׁה .

טז וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיֵּת הַבִּקְרָה וַיְהִי קֹלֹת וּבִרְקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הַהָר וְקֹל שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד וַיִּיחָרֵד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה .

יז וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם לִקְרֹאת הָאֱלֹהִים מִן הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְבוּ בְּתַחֲתֵית הַהָר .

יח וְהָרַסוּ סִינַי עֵשָׂן כְּלוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יֵרֵד עָלָיו יְהוָה בְּאֵשׁ וַיַּעַל עֵשָׂנוּ כְּעֵשָׂן הַכִּבְשָׁן וַיִּיחָרֵד כָּל הַהָר מְאֹד .

יט וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד מֹשֶׁה יִדְבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל .

כ וַיֵּרֵד יְהוָה עַל הַר סִינַי אֶל רֹאשׁ הַהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה .

כא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בְּעָם פֶּן יִהְרָסוּ אֶל יְהוָה לְרֹאוֹת וְנִפְּל מִמֶּנּוּ רַב .

כב וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנֹּגְשִׁים אֶל יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פֶּן יִפְרָץ בָּהֶם יְהוָה .

כג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֹא יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל הַר סִינַי כִּי אַתָּה הַעֲדַתָּה בָּנוּ לֵאמֹר הִגַּבְלֵת אֶת הַהָר וְקִדְשְׁתָּו .

כד וַיֹּאמֶר אֱלֹוֵי יְהוָה לֵךְ רֵד וְעֲלִיתָ אֶתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֶל יְהָרָסוּ לַעֲלֹת אֶל יְהוָה פֶּן יִפְרָץ בָּם .

כה וַיֵּרֵד מֹשֶׁה אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם .

people break through to come up unto יהוה , lest He breaks forth upon them." 25 So Moshe went down unto the people and told them.

Shemot Chapter 20

1 And Elohim spoke all these words, saying,

2 "I am יהוה your Elohim, who brought you out of the land of Mitzrayim, out of the house of bondage. You shall have no other gods before Me.

3 You will not make unto you a graven image, nor any manner of likeness, of any thing that is in heaven above, or that is in the earth beneath, or that is in the water under the earth; 4 you will not bow down unto them, nor serve them; for I, יהוה your Elohim, am El Kana, visiting the iniquity of the fathers upon the children unto the third and fourth generation of them that hate Me; 5 and showing compassion unto the thousandth generation of them that love Me and keep My Mitzvot.

6 You will not take the Name of יהוה your Elohim in vain; for יהוה will not hold him guiltless who takes His Name in vain.

7 Remember Yom HaShabbat, to keep it kadosh. 8 Six days will you labor, and do all your work; 9 but the seventh day is a Shabbat unto יהוה your Elohim, in it you will not do any manner of work, you, nor your son, nor your daughter, nor your man-servant, nor your maid-servant, nor your cattle, nor your stranger that is within your gates; 10 for in six days יהוה made heaven and earth, the sea, and all that is in them, and rested on the seventh day; therefore יהוה blessed Yom HaShabbat, and hallowed it.

11 Honor your father and your mother, that your days may be long upon the land which יהוה your Elohim gives you.

12 You will not murder.

You will not commit adultery.

You will not steal.

You will not bear false witness against your neighbor.

13 You will not covet your neighbor's house; you will not covet your neighbor's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his donkey, nor

שמות פרק כ

א וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר.

ב אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי.

ג לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ.

ד לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֶקֶד עֵזֶן אָבֶת עַל בָּנָיִם עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רִבְעִים לְשֹׁנָיִם.

ה וְעֵשָׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים לְאַהֲבִי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי.

ו לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנְקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לְשׁוֹא.

ז זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ.

ח שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֵשִׂיתָ כָּל מְלֹאכְתֶּךָ.

ט וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלֹאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וְאַמְתֶּךָ וּבַהֲמֹתֶיךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ.

י כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ.

יא כִּפֹּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכּוֹן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ.

יב לֹא תִרְצַח לֹא תִנְאַף לֹא תִגְנוֹב לֹא תַעֲנֶה בְרַעְךָ עַד שֹׁקֶר.

יג לֹא תַחֲמֹד בַּיִת רַעַךְ לֹא תַחֲמֹד אִשְׁתִּי רַעַךְ וְעַבְדְּךָ וְאַמְתְּךָ וְשׂוֹרוֹ וְחֹמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעַךְ.

יד וְכָל הָעַם רְאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלְפִידִם וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת הָהָר עָשָׂן וַיֵּרָא הָעַם וַיִּגְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרָחֹק.

טו וַיֹּאמְרוּ אֵל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֵתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן נָמוּת.

טז וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל הָעַם אֵל תִּירְאוּ כִּי לִבְעֹבוֹר נְסוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבְעֹבוֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ.

יז וַיַּעֲמֵד הָעַם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נָגַשׁ אֶל הָעֲרֶפֶל

any thing that is your neighbor's.

14 And all the people saw the thunderings, and the lightnings, and the voice of the shofar, and the mountain smoking; and when the people saw it, they trembled, and stood afar off. 15 And they said unto Moshe, "You speak with us, and we will hear; but let not Elohim speak with us, lest we die." 16 And Moshe said unto the people, "Fear not; for Elohim is come to prove you, and that His fear may be before you, that you sin not." 17 And the people stood afar off; but Moshe drew near unto the thick darkness where Elohim was. 18 And יהוה said unto Moshe, "Thus you shall say unto B'nei Yisra'el, 'You yourselves have seen that I have talked with you from Heaven. 19 You shall not make with Me gods of silver, or gods of gold you shall not make unto you. 20 A Mizbe'akh of earth you shall make unto Me, and shall sacrifice thereon your Olot, and your Sh'lamim, your sheep, and your bulls; in every place where I cause My Name to be mentioned I will come unto you and bless you. 21 And if you make Me a Mizbe'akh of stone, you shall not build it of hewn stones; for if you lift up your tool upon it, you have profaned it. 22 Neither shall you go up by steps unto My Mizbe'akh, that your nakedness shall not be uncovered thereon!'"

VaYikra Chapter 23

15 And you shall count unto you from the morrow after The Shabbat, from the day that you brought the omer of the waving; seven Sabbaths shall there be complete; 16 even unto the morrow after the seventh Shabbat shall you number fifty days; and you shall present a Minkha Khadashah unto יהוה . You 17 shall bring out of your dwellings two wave-loaves of two tenth parts of an efa; they shall be of fine flour, they shall be baked with leaven, for Bikkurim unto יהוה . And 18 you shall present with the bread seven lambs without blemish of the first year, and one young bullock, and two rams; they shall be an Olah unto יהוה , with their Minkha, and their Nesekh, even a karban of fire, of a sweet savor unto יהוה . And 19 you shall offer one he-goat for a Khatat, and two he-lambs of the

אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים.

יח ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם.

יט לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם.

כ מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך.

כא ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה.

כב ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו.

ויקרא פרק כג

טו וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמזינה. טז עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה .

יז ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת תהינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה .

יח והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונספיהם אשה ריח ניחח ליהוה .

יט ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים.

כ והגוף הכהן אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה

first year for a sacrifice of Sh'lamim. 20 And the kohen shall wave them with the bread of the Bikkurim for a Tenufah before יהוה , with the two lambs; they shall be Kodesh unto יהוה for the kohen. 21 And you shall make proclamation on the selfsame day; there shall be a Mikra Kodesh unto you; you shall do no manner of regular work; it is a statute forever in all your dwellings throughout your generations.

לכהן.

כא וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל מושבותיכם לזרתיכם.

BaMidbar Chapter 28

26 Also in Yom HaBikurim, when you bring a new Minkhah unto יהוה in your Shavu'ot, you shall have a Mikra Kodesh: you shall do no manner of servile work; 27 but you shall present an Olah for a sweet savor unto יהוה : two young bullocks, one ram, seven he-lambs of the first year; 28 and their Minkhah, fine flour mingled with oil, three tenth parts for each bullock, two tenth parts for the one ram, 29 a several tenth part for every lamb of the seven lambs; 30 one he-goat, to make atonement for you. 31 Beside the Olah Tamid, and the Minkhah thereof, you shall offer them, they shall be unto you without blemish, and their Neseekh.

בראשית פרק כא

בנו.

ו ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי.

ז ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו.

ח ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק.

ט ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק.

י ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק.

יא וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו. יב ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע.

יג וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא. יד וישפם אברהם בבקר ויקח לחם וחסמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע.

טו ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים.

טז ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך.

יז וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם.

יח קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו.

יט ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער.

כ וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת הַנֶּעַר וַיַּגְדֵּל וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר וַיְהִי
 רֹבָה קִשְׁתּוֹ.
 כא וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר פָּאֲרָן וַתִּקַּח לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
 כב וַיְהִי בַעַת הַהוּא וַיֹּאמֶר אַבְיִמְלֶךְ וּפִיכֵל שֹׁר
 צָבָאוּ אֵל אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר
 אַתָּה עֹשֶׂה.
 כג וַעֲתָה הִשְׁבַּעְהָ לִּי בַאֱלֹהִים הַנָּה אִם תִּשְׁקֹר לִּי
 וּלְגִינִי וּלְנִכְדֵי בְחֹסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה
 עִמָּדִי וְעַם הָאָרֶץ אֲשֶׁר גִּרְתָּהּ בָּהּ.
 כד וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אָנֹכִי אֲשַׁבֵּעַ.
 כה וְהוֹכַח אַבְרָהָם אֶת אַבְיִמְלֶךְ עַל אֲדוּת בְּאֵר
 הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אַבְיִמְלֶךְ. כו וַיֹּאמֶר
 אַבְיִמְלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם
 אַתָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אָנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בְלִתי
 הַיּוֹם.
 כז וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן לְאַבְיִמְלֶךְ
 וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית.
 כח וַיֵּצֵב אַבְרָהָם אֶת שִׁבְעַת כַּבְּשֹׁת הַצֹּאן לְבְדָהָן.
 כט וַיֹּאמֶר אַבְיִמְלֶךְ אֵל אַבְרָהָם מָה הַנָּה שִׁבְעַת
 כַּבְּשֹׁת הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבְדָנָה.
 ל וַיֹּאמֶר כִּי אֶת שִׁבְעַת כַּבְּשֹׁת תִּקַּח מִיָּדִי בַעֲבוּר
 תְהִיָּה לִּי לְעֵדָה כִּי חִפְרְתִּי אֶת הַבְּאֵר הַזֹּאת.
 לא עַל כֵּן קָרָא לְמָקוֹם הַהוּא בְּאֵר שִׁבְעַת כִּי שֵׁם
 נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם.
 לב וַיִּכְרְתוּ בְרִית בְּבֵאֵר שִׁבְעַת וַיִּקַּם אַבְיִמְלֶךְ
 וּפִיכֵל שֹׁר צָבָאוּ וַיֵּשְׁבוּ אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים.
 לג וַיִּטַּע אֶשֶׁל בְּבֵאֵר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם יְהוָה
 אֵל עוֹלָם.
 לד וַיָּגֵר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים.

D'varim Chapter 16

9 "Seven Shavu'ot shall you number unto you; from the time the sickle is first put to the standing grain shall you begin to number seven weeks. 10 And you shall keep Khag Shavu'ot unto יהוה your Elohim after the measure of the freewill-offering of your hand, which you shall give, according as יהוה your Elohim blesses you. 11 And you shall rejoice before יהוה your Elohim, you, and your son, and your daughter, and your man-servant, and your maid-servant, and HaLevi that is within your gates, and the stranger, and the

בראשית פרק כב

א וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת
 אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַנְּגִי.
 ב וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בְּנֶךְךָ אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אַהֲבַתָּ
 אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמִּצְרַיִם וְהַעֲלֵהוּ שָׁם
 לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים.
 ג וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמורוֹ וַיִּקַּח
 אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֲצֵי
 עֹלָה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ
 הָאֱלֹהִים.

fatherless, and the widow, that are in the midst of you, in the place which יהוה your Elohim shall choose to cause His Name to dwell there. 12 And you shall remember that you were a servant in Mitzrayim; and you shall observe and do these Khukot."

ד ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק.

ה ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם.

ו ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו.

ז ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה.

ח ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו.

ט ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערף את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים.

י וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו.

יא ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני.

יב ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני.

יג וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו.

יד ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה.

טו ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים.

טז ויאמר בי נשבתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך.

יז כי ברך אברך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו.

יח והתברכו בזרעך כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקלי.

יט וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע.

כ ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור

אָחִיךָ.

כַּאֲתָּ עוֹץ בְּכָרוֹ וְאֶת בּוֹז אָחִיו וְאֶת קְמוּאֵל
אָבִי אָרָם.
כִּבֵּי וְאֶת כְּשֹׁד וְאֶת חֲזוֹ וְאֶת פְּלִדָּשׁ וְאֶת יִדְלָף
וְאֶת בְּתוּאֵל.
כִּג וּבְתוּאֵל יֶלֶד אֶת רַבְקָה שְׂמֹנָה אֵלֶּה יִלְדָה
מִלְכָּה לְנַחֲזֹר אָחִי אַבְרָהָם.
כֹּד וּפִילִגְשׁוֹ וְשִׁמָּה רְאוּמָה וְתִלְדֹּג גַּם הוּא אֶת
טִבַּח וְאֶת גַּחַם וְאֶת תַּחַשׁ וְאֶת מַעֲכָה.

D'varim Chapter 26

1 "And it shall be, when you come in unto the land which יהוה your Elohim gives you for an inheritance, and possess it, and dwell therein, 2 that you shall take of the first of all the fruit of the ground, which you shall bring in from your land that יהוה your Elohim gives you; and you shall put it in a basket and shall go unto the place which יהוה your Elohim shall choose to cause His Name to dwell there. 3 And you shall come unto the kohen that shall be in those days, and say unto him, 'I profess this day unto יהוה your Elohim, that I am come unto the land which יהוה swore unto our fathers to give us.' 4 And the kohen shall take the basket out of your hand, and set it down before the Mizbe'akh of יהוה your Elohim. 5 And you shall speak and say before יהוה your Elohim, 'A wandering Arami was my father, and he went down into Mitzrayim, and sojourned there, few in number; and he became there a nation, great, mighty, and populous. 6 And Mitzrayim dealt ill with us, and afflicted us, and laid upon us hard bondage. 7 And we cried unto יהוה, the Elohim of our fathers, and יהוה heard our voice, and saw our affliction, and our toil, and our oppression. 8 And יהוה brought us forth out of Mitzrayim with a mighty hand, and with an outstretched arm, and with great terribleness, and with signs, and with wonders. 9 And He has brought us into this place, and has given us this land, a land flowing with milk and honey. 10 And now, behold, I have brought the first of the fruit of the land, which You, O יהוה, have given me.' And you shall set it down before יהוה your Elohim, and worship before יהוה your Elohim. 11 And you shall rejoice in all the good which יהוה your Elohim has given unto you, and unto your house, you, and the Levi, and the

דברים פרק כו

א וְהָיָה כִּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ נַחֲלָה וִירְשָׁתָה וַיִּשְׁבַּתָּ בָּהּ.
ב וְלִקְחָתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא
מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וְשִׂמְתָּ בַטֶּנָּא
וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשֹׁכֵן שָׁמוֹ שָׁם.
ג וּבָאתָ אֶל הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ
אֵלָיו הִנֵּנִי הַיּוֹם לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בָאתִי אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִנוּ לְתֵת לָנוּ.
ד וְלִקַּח הַכֹּהֵן הַטֶּנָּא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.
ה וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אָבִד
אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה וַיִּגַּר שָׁם בְּמִתֵּי מַעֲטָ וַיְהִי שָׁם
לְגוֹי גְדוֹל עֲצוּם וָרַב.
ו וַיִּרְעוּ אֲתָנּוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה
קָשָׁה.
ז וְנִצַּעְתָּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְתָּיִנוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת
קִלְנוּ וַיִּרְא אֶת עֲנֵינוּ וְאֶת עַמְלָנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ.
ח וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה
וּבְמָרָא גָדֹל וּבְאֲתוֹת וּבְמִפְתָּיִם.
ט וַיָּבֵאֵנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת הָאָרֶץ
הַזֹּאת אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וָדָבָשׁ.
י וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת רֵאשִׁית פְּרֵי הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נָתַתָּה לִי יְהוָה וְהִנֵּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.
יא וְשִׂמְחָתָּ בְּכָל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וּלְבִיתְךָ אֶתָּה וְהַלְוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ.
יב כִּי תִכְלֶה לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מַעֲשֵׂי תְבוּאָתְךָ
בַּשָּׂנָה הַשְּׁלִישִׁת שָׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לַלְוִי לַגֵּר
לַיְתוּם וְלָאֱלֵמָנָה וְאָכְלוּ בְשַׁעְרֶיךָ וְשָׂבְעוּ.
יג וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֵרְתִי הַקֹּדֶשׁ מִן

stranger that is in the midst of you."

12 "When you have made an end of tithing all the tithe of your increase in the third year, which is the year of tithing, and have given it unto HaLevi, to the stranger, to the fatherless, and to the widow, that they may eat within your gates, and be satisfied, 13 then you shall say before יהוה your Elohim, 'I have put away the hallowed things out of my house, and also have given them unto the Levi, and unto the stranger, to the fatherless, and to the widow, according to all Your Mitzvah which You have commanded me; I have not transgressed any of Your Mitzvot, neither have I forgotten them. 14 I have not eaten thereof in my mourning, neither have I put away thereof, being unclean, nor given thereof for the dead; I have hearkened to the voice of יהוה my Elohim, I have done according to all that You have commanded me. 15 Look forth from Your consecrated habitation, from heaven, and bless Your people Yisra'el, and the land which You have given us, as You did swear unto our fathers, a land flowing with milk and honey'."

16 "This day יהוה your Elohim commands you to do these Khukot and Mishpatim; you shall therefore observe and do them with all your heart, and with all your soul. 17 You have avouched יהוה this day to be your Elohim, and that you would walk in His ways, and keep His Khukot, and His Mitzvot, and His Mishpatim, and hearken unto His voice. 18 And יהוה has avouched you this day to be His own treasure, as He has promised you, and that you should keep all His Mitzvot; 19 and to make you high above all nations that He has made, in praise, and in name, and in glory; and that you may be a kadosh people unto יהוה your Elohim, as He has spoken."

הַבַּיִת וְגַם נִתְּתִיו לְלוֹי וְלִגֵּר לִיְתוֹם וְלְאַלְמָנָה כְּכֹל מִצְוֹתָי אֲשֶׁר צִוִּיתִנִּי לֹא עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתַי וְלֹא שָׁכַחְתִּי.

יָד לֹא אֶכְלֵתִי בְּאֵנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא בְעֲרַתִּי מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְיָמֵת שְׂמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִנִּי.

טו הַשְׂקִיפָה מִמַּעוֹן קֹדֶשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ.

טז הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְצִוֶּה לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרָתָם וְעָשִׂיתָ אוֹתָם בְּכֹל לְבַבְךָ וּבְכֹל נַפְשְׁךָ.

יז אֶת יְהוָה הַאֲמַרְתָּ הַיּוֹם לְהִיּוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים וְלָלַכְתָּ בְּדַרְכָּיו וּלְשַׁמֵּר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלוֹ.

יח וַיְהוֶה הַאֲמִירָךְ הַיּוֹם לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סֻגְלָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ וּלְשַׁמֵּר כָּל מִצְוֹתָיו.

יט וּלְתַתֶּךָ עֲלִיוֹן עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהֲלֵהָ וּלְשֵׁם וּלְתַפְאֲרָתָהּ וּלְהִיָּתֵךָ עִם קֹדֶשׁ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר.

מַאֲסֵי הַשְּׁלִיחִים זֶרֶם

Ma'asei HaShlikhim Chapter 2

1 And when the days of Shavu'ot were counted, while they were assembled together, 2 suddenly there came a sound from Heaven as of a rushing mighty wind, and it filled all the house where they were sitting. 3 And there appeared to them tongues which were divided like flames of fire, and they rested upon each of them.

יעקב פרק ב

יָד מָה הַתּוֹעֵלֶת, אִם יֹאמֵר אִישׁ: יֵשׁ לִי אֲמוּנָה, וּמַעֲשִׂים אֵין לוֹ? הֲאִם יְכוּלָה הָאֲמוּנָה לְהוֹשִׁיעוֹ? טו וְאִם אַח אוֹ אַחֹת יִהְיוּ בְעִירָם וְחִסְרֵי לְחֵם יוֹמָם, טז וַיֹּאמֶר לָהֶם אִישׁ מֵכֶם: לָכוּ בְשָׁלוֹם, הִתְחַמְמוּ וּשְׁבַעוּ; וְלֹא תִתְּנוּ לָהֶם אֶת צַרְכֵי הַגּוֹף,

4 And they were all filled with The Ru'akh HaKodesh, and they began to speak in various languages, according to whatever HaRu'akh gave them to speak.

5 Now there dwelt at Yerushalayim G-d fearing men and Yehudim from every nation under heaven. 6 And as the sound took place, all the people gathered together, and they were confused because every man heard them speak in his own language. 7 And they were all amazed, and marveled, saying one to another, "Behold, are not all these who speak from the Galil? 8 How is it that we hear every man in our own native language? 9 Parthians, and Medes, and Elamites, and those who dwell in Mesopotamia, Yehudim, and Cappadocians, and those from Pontos, and Asia Minor, 10 and those from the region of Phrygia, and of Pamphylia, and of Mitzrayim, and of the regions of Lybia near Cyrene, and those who have come from Rome, both Yehudim and proselytes, 11 and those from Crete, and Arabians, behold, we hear them speak in our own languages of the wonderful works of Elohim." 12 And they were all amazed and stunned, saying one to another, "What is happening?" 13 Others who were mocking said, "These men are full of choice wine and are drunk."

14 And afterwards Shimon Kefa stood up together with the eleven Talmidim, and lifted up his voice and said to them, "Men, Yehudim, and all that dwell at Yerushalayim, let this be known to you, and hearken to my words; 15 for these men are not drunk as you suppose, for behold, it is but the third hour of the day. 16 But this is that which was spoken by Yo'el HaNavi: 17 "It shall come to pass in the last days, says Elohim, that I will pour out my Ru'akh upon all flesh; and your sons and your daughters shall prophesy, and your young men shall see visions, and your old men shall dream dreams; 18 and upon my menservants and upon my maidservants will I pour out my Ru'akh in those days; and they shall prophesy; 19 and I will show wonders in the heavens and signs on the earth: blood and fire and vapor of smoke: 20 the sun shall be changed into darkness and the moon into blood, before that great and fearful day of יהוה shall come. 21 And it shall come to pass that whoever shall call on the Name of יהוה shall be saved.'" 22 Men of Yisra'el, hear these words: Yeshua HaNatzri, a man of Elohim, who

מה התועלת? יז כִּדְּ גַם אֲמוֹנָה בְּלִי מַעֲשִׂים מִתָּהּ הִיא לְבַדָּה. יח הֵן יֹאמְרוּ אִישׁ: לֵךְ יֵשׁ לֵךְ אֲמוֹנָה וְלִי יֵשׁ לִי מַעֲשִׂים; הֲרֵאֵנִי אֶת אֲמוֹנָתְךָ שְׂבִלִי מַעֲשִׂים, וְאֵנִי אֲרָאָה לֵךְ אֶת אֲמוֹנָתִי מִתּוֹךְ מַעֲשִׂי. יט מֵאֲמִין אֶתָּה שְׂאֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים; טוֹב אֶתָּה עוֹשֶׂה. גַּם הַשָּׂדִים מֵאֲמִינִים וְרוֹעֲדִים. כ וְאוֹלָם הַרוֹצֶה אֶתָּה לְדַעַת, הוּי אָדָם חֲלָשׁ, שְׂאֲמוֹנָה בְּלִי מַעֲשִׂים מִתָּהּ הִיא? כֹּא אֲבִינוּ אֲבָרְהָם הֲלֹא מִתּוֹךְ הַמַּעֲשִׂים הַצְּדִק, כִּי הֵעֲלָה אֶת יֶצְחָק בְּנֵו עַל הַמִּזְבֵּחַ? כֹּב רוֹאָה אֶתָּה שְׂאֲמוֹנָתוֹ סִיעָה לְמַעֲשָׂיו, וּמִתּוֹךְ הַמַּעֲשִׂים הַשְּׁלֵמָה אֲמוֹנָתוֹ; כֹּג וְהִתְמַלֵּא הַכְּתוּב שְׂאֵמָר, שְׂהֵאֲמִן אֲבָרְהָם בְּאֱלֹהִים וְנִחַשְׁבָּה לוֹ לְצְדָקָה, וְאוֹהֵב אֱלֹהִים נִקְרָא. כֹּד רוֹאָה אֶתָּה שְׂמִתּוֹךְ הַמַּעֲשִׂים מְצַדֵּק אִישׁ, וְלֹא מִתּוֹךְ הָאֲמוֹנָה בְּלִבָּד.

**I am unable to confirm the Hebrew for
- // - Acts Chapter 2 at this time**

appeared among you by miracles and signs and wonders which Elohim did by Him among you, as you yourselves know, 23 this man, who was consecrated for this purpose by the foreknowledge and will of Elohim, you have delivered into the hands of wicked men, and you have executed and murdered Him, 24 whom Elohim has raised up, having destroyed the pains of Mavet, because it was not possible for She'ol to hold Him. 25 For David said concerning Him, 'I saw יהוה always before me, for He is on my right hand, so that I should not be shaken; 26 therefore my heart is comforted and my glory is exalted; even my body shall rest in hope, 27 because you will not leave my soul in She'ol, neither will you suffer your Khasid to see decay. 28 You have revealed to me the way of life; you will fill me with joy in your presence.' 29 Now, men and brethren, permit me to speak to you openly concerning the Patriarch David, who is dead and buried and whose tomb is with us to this day; 30 for he was a Navi, and he knew that Elohim had sworn by an oath to him that of the fruit of his loins, according to the flesh, He would raise up one to sit on his throne. 31 So he foresaw and spoke concerning the resurrection of Mashi'akh, that His soul was not left in She'ol, neither did his body see decay. 32 This very Yeshua, Elohim has raised up, and we are all His witnesses. 33 It is He who is exalted by the right hand of Elohim, and has received from HaAv the promise of The Ru'akh HaKodesh, and has poured out this gift which you now see and hear. 34 For David did not ascend into the heavens, because he himself said, ' יהוה said to My Adon, 'Sit at my right hand, 35 until I make your foes your footstool.' 36 Therefore let all Beit Yisra'el know assuredly that Elohim has made this very Yeshua, whom you have executed, both יהוה and Mashi'akh."

37 When they heard these things, their hearts were sorrowful, and they said to Shimon and the rest of the Shlikhim, "Our brethren, what shall we do?" 38 Then Shimon said to them, "Repent and be immersed, every one of you, in the Name of יהוה Yeshua, for the remission of sins, so that you may receive the gift of The Ru'akh HaKodesh. 39 For the promise was made to you and to your children, and for all of those who are far off, even as many as the very Elohim shall call." 40 And he testified to them with many other words

and besought them, saying, "Save yourselves from this sinful generation." 41 And those men among them who readily accepted his word and trusted were immersed, and about three thousand souls were added in that day.

42 And they continued steadfastly in the teaching of the Shlikhim, and fellowshiping in prayer, and in the breaking of bread. 43 And fear came upon every soul; and many miracles and wonders were done by the Shlikhim in Yerushalayim. 44 And all believers were together and had all things in common; 45 and those who had possessions sold them and divided to each man according to his need. 46 And they went to the Heikhal every day with one accord; and at home they broke bread and received food with joy and with a pure heart, 47 praising Elohim and finding favor with all the people. And Adoneinu daily increased those who obtained life in the assembly.
